

Els meus records a l'Escola de Begur

Quan vaig prendre possessió de l'única escola nacional de nois que hi havia a Begur –i això era el 2 d'octubre de 1934– feia 25 anys que la matrícula escolar no arribava a 10 alumnes; jo en vaig trobar 9. L'Ajuntament havia arribat a sol·licitar la supressió de l'escola basant-se en una disposició que fixava un cens mínim de 10 alumnes. L'inspector, Sr. Junquera, s'hi oposà perquè, segons em digué, el fons de la llei no era aquest; per a suprimir una escola calia que a la localitat hi haguessin menys de 10 alumnes i ací n'hi havia molts més. El que passava era que els nois no anaven a l'escola nacional; això era una altra cosa.

Quan l'inspector va saber que jo venia amb ganes de treballar, em va prevenir: –Dubto que l'Ajuntament de Begur col·labori en res.

Amb aquest antecedent i amb altres que no esmento, vaig començar la tasca. Amb els pocs alumnes de l'escola vam adecentar un xic el local. Amb el metge desmontarem una tarima enorme que ocupava mitja sala i retirarem unes caixes que servien d'estanteries. El local va quedar quasi buit. Recordo que a l'escola hi havia només 5 taules de 3 places cadascuna; les altres les feien servir a l'escola nacional de noies.

Cada dia anava a veure l'alcalde i m'interessava per adecentar més el local. Em deia: –Hi enviaré el pintor.

Mai no negà l'ajuda sol·licitada, però les meves visites diàries no donaven cap resultat positiu. El 15 de desembre vaig dir-li: –Veig que no troba cap pintor. Si li sembla bé, el contractaré jo i l'Ajuntament només haurà de pagar les despeses.

L'alcalde aleshores fou clar: –L'Ajuntament és pobre i no pot fer

El senyor Lluís Esteva.

cap despesa. Tranquil·lament vaig respondre: –L'escola necessita ser pintada i ho serà. L'alcalde no digué res; somrigué per sota el nas. Perquè cal dir-ho: les nostres converses eren sempre cordials; res de paraules fortes.

Des del primer any, les classes d'adults foren un èxit. Vam reclamar –una darrera l'altra– les 5 taules de l'escola de noies. Tenia 27 alumnes, molts d'ells més grans que jo. Una nit vaig explicar-los el que passava amb l'Ajuntament. Després vaig demanar als paletes, fusters i pintors si treballarien sense cobrar res; jo pagaria els materials. Durant les vacances de Nadal vam pintar el local, reformarem un armari i les taules, i vam canviar mapes i pissarres. L'aspecte de la sala de classe havia canviat. A la vila no es parlava d'altra cosa i l'Ajuntament no quedava gens bé. Com és de

suposar, ja no visitava l'alcalde, car la reforma que m'havia proposat era acabada. Fou ell qui em demanà que l'anès a veure. Molt amable, em demanà la nota de les despeses. A la factura, no caldria dir-ho, hi vaig incloure els jornals dels que havien treballat.

Passades les vacances de Nadal, tenia 13 alumnes; n'havien ingressat 4.

Ara tocava el torn a la biblioteca escolar. Vam demanar llibres a "Misiones Pedagógicas", a la Generalitat i als senyors Ventosa i Ayats. Pel febrer del 1935 va venir l'Agrupació Romea de Sant Feliu a representar una obra de teatre; amb el benefici –petit però gens despreciable– vam comprar les cadires que necessitava la futura biblioteca escolar. Pel maig –8 mesos d'actuació– ja ens havien regalat més de 200 volums. Cada vegada que arribava algun paquet l'obríem a la classe, davant de tots, amb l'alegria corresponent. Un dia vam invitar l'alcalde –que era el mateix– i vingué a l'escola. Li vam ensenyar els llibres, les cadires i el projecte d'estanteria que havia dissenyat el metge, dibuix que conservo; també l'habitació on pensàvem instal·lar la biblioteca escolar. Escoltà els projectes que teníem. Dos dies més tard, a càrrec de l'Ajuntament, fou pintada l'habitació i, poc després, amb la fusta de la famosa tarima i la complementària que va fer falta, foren realitzades la taula i l'estanteria, que media 4 m per 1,5 m.

A l'escola tenia aleshores 28 alumnes; n'havien ingressat 19.

A final de curs, el 5 de juny de 1935, vingueren el senyor Junquera i el senyor Font i Fargas, president del Consell Provincial de Primer Ensenyament. Recordo el moment com si fos avui. Quan entraren al